

INGEZONDEN

▲ Drukke in Oeteldonk. FOTO MARC BOLSUIS

Herhaling van zetten, verlies van sympathie: vier H's van de horeca

Tien jaar geleden, in 2016, was het Jheronimus Bosch Jaar, een bijzonder en succesvol jaar. Overheid, bedrijven, maatschappelijke organisaties en vrijwilligers investeerden aan de voorkant flink. De Bossche horeca was sceptisch en hield zich in de voorbereiding en het eerste kwartaal van het jaar afzijdig.

Eerst zien dan geloven. Toen het Jheronimus Bosch Jaar een vliegwieleffect bleek te hebben voor de stad sprong de Bossche horeca als nog (gratis) op de al rijdende trein. Na afloop van het jaar is becijferd dat 1,4 miljoen bezoekers extra naar de stad zijn gekomen en dat zij circa € 153 miljoen hebben besteed.

Onbekend is hoeveel in de horeca besteed is, maar laten we het schatten op 2/3 deel: 100 miljoen euro. Na afloop van het Jheronimus Bosch jaar kreeg de Bossche horeca in de gaten dat ze schatplichtig was en besloot 40.000 euro uit de opbrengsten aan de stad te schenken.

Honderd miljoen euro extra omzet incasseren en als dank, na afloop, 40.000 euro teruggeven: dat is 0,04 procent. Hier en daar werden wenkbrauwen gefronst, maar zoals zo vaak geldt: gedane zaken nemen geen keer, en men ging over tot de orde van de dag.

In tegenstelling tot de toezegging bij de wijziging van de originele statiegeldregeling op kunststofbakers (een euro betalen en een euro terugkrijgen naar slechts vijftig eurocent terugkrijgen) om de helft van het geïncasseerde statiegeld te zullen besteden aan de stad, maatschappelijke doelen en projecten, is de Bossche horeca niet van plan om deze belofte gestand te doen.

Dus geen man een man, een woord een woord. Meerijden op het initiatief en de investering van anderen (het Jheronimus Bosch Jaar) en weinig terugdoen. Terugkomen op de belofte om een deel van het ontvangen statiegeld te doneren aan de stad, maatschappelijke doelen en projecten. Een herhaling van zetten: halen, hebben en houden.

De Oeteldonsche Club, gesteund door de gemeente, wil terug naar de kern van carnaval: het feestje van Bosschenaren, Oe-

teldonkers en de Oeteldonsche Club. Terug naar het carnaval zoals het begonnen en bedoeld is. Stoppen met de uitdijende randverschijnselen en evenementen, geentameerd door de horeca, die al dagen, soms weken het straatbeeld in de stad domineren.

Het is niet verrassend dat de Bossche horeca het daar niet mee eens is. De eerste reactie van de Bossche horeca luidt: we zijn nog in gesprek. Tussen de regels door hoor je: dit gaat ons geld kosten en dat willen we niet; we willen halen, hebben en houden.

De kernvraag is: van wie is Oeteldonk, het Bossche carnaval: van de Oeteldonsche Club, Oeteldonkers en Bosschenaren of van de Bossche horeca? Gaat de Bossche horeca zich voor de derde keer in tien jaar van haar minder sympathieke kant laten zien door te halen, hebben en houden.

Jan de Rond

Den Bosch

Onbekend is hoeveel in de horeca besteed is

– Jan de Rond

Nooit geen carnaval meer

Ik heb mijn hele leven van carnaval gehouden, drie dagen per jaar. Het is ons met de paplepel ingegoten. Maar ik heb het jaren gemeden, veeeeel te druk!

In 2019 heb ik het nog eens geprobeerd, samen met een oude vriend; hij al in de tachtig en ik 66 jaar. We zijn de hele zondag op stap geweest en we konden nergens, maar dan ook nergens, zitten. Bij Hotel Central ging ik even op het trapje zitten en moest daar weg.

Mijn ouders konden hier tot hun dood zelfs nog aan een tafeltje zitten. Tegenwoordig moet je ook nog eens door poortjes lopen. Zie ik zo bleek?

Ik heb gezworen nooit meer carnaval te vieren.

Maria van der Aa

Den Bosch